

Перелік посилань:

1. Legea privind auditul situațiilor financiare nr.271 din 15.12.2017 (data intrării în vigoare fiind 01.01.2019). În: Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 7-17 din 12.01.2018.

2. Hotărârea Guvernului nr.1507 din 31.12.2008 cu privire la aprobarea Planului de dezvoltare a contabilității și auditului în sectorul corporativ pe anii 2009-2014 În: Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr.10-11 din 23.01.2009.

3. Indicațiile metodice aferente întocmirii și prezentării Informației privind respectarea procedurilor de control al calității lucrărilor de audit, stabilite de Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova în anexa 1 la ordinul nr.115 din 26.12.2008. În: Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr.237-240 din 31.12.2008.

4. Directiva 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2006 privind auditul legal al conturilor anuale și al conturilor consolidate. [online]. Disponibil: <http://eur-lex.europa.eu>.

5. Manual de Standarde Internaționale de Audit și Control de Calitate. Codul Etic al Profesioniștilor Contabili [online]. Disponibil: <http://www.minfin.md>.

6. Manual de Reglementări Internaționale de Audit, Asigurare și Etică [online]. Disponibil: <http://www.minfin.md>.

7. Tabelul de transpunere în legislația națională a Directivei 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi Disponibil.

НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА

*Деділов В.В., здобувач вищої освіти
Перунова О.М., канд. юрид. наук, доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Кожна діяльність, яка є пов'язаною з організацією та управлінням нею, вимагає від законодавчої бази, норм права певних правових підходів в її регулюванні, причому вони повинні мані удосконалений характер застосування на практиці саме суб'єктами господарської діяльності. Го-

сподарські відносини характеризуються великою купою нормотворчих актів, які є націленими на формування перш за все господарської діяльності з її інфраструктурою та встановлення організаційних зв'язків між ними, формування і зазначення майнової основи (форм власності), які дозволяють бути саме суб'єктами господарської діяльності, а по друге і дуже важливе саме управління цією формою, яка включає в себе внутрішню і зовнішню. Слід також підкреслити, що в залежності від форми власності, державна вона чи комунальна, чи колективна, а може застосування приватних активів залежить специфіка управління цього підприємницького суб'єкт і налаштування та застосування конкретних норм законодавства.

Задача підприємницької діяльності, як характерної галузі – це спрямування на створення сприятливих умов реалізації різноманіття інтересів, що виникають у сфері господарювання, забезпечення регулювання господарської діяльності. Аналіз чинного законодавства з підприємництва дозволяє зробити висновок, відносно того, що учасниками господарювання застосовується велика купа нормотворчої бази. Господарська діяльність здійснюється для досягнення економічних і соціальних результатів з метою одержання прибутку і є підприємством, а суб'єкти підприємства – підприємцями. Цей правовий фундамент національного законодавства складає єдину систему господарського законодавства, які постійно трансформуються і мають дуже гнучку форму трансформації за вдяки змінам у суспільстві і поглядам громадян на підприємницьку діяльність, зазначену як одне з головних прав народу України у Конституції України.

До речі, сама Конституція України є головним носієм господарського законодавства, що зазначає характерні ознаки господарювання і форми власності, також слід зазначити формати міжнародних договорів, які використо-

вуються на рівні зовнішньоекономічної політики держави, а якщо говорити, то відносно певного підприємства відповідального за цю діяльність, Господарський кодекс України, підзаконні акти (постанови Верховної Ради України, декрети, постанови та розпорядження Кабінету Міністрів України, нормативні акти міністерств державних комітетів, комісій та інших центральних органів виконавчої влади (правила, накази, інструкції тощо), акти територіальної (локальної) дії місцевих рад та держадміністрації з господарських питань).

Хотілося б зазначити, що підприємницька діяльність достатньо молода галузь у нашій державі, хоча уже сьогодні ми маємо сформульоване і різноманітне нормотворче законодавство, розібратися в ньому не досвідченій особі складно, але, якщо ця людина має бажання реалізувати своє право на заняття підприємницькою діяльністю їй прийдеться уділяти велику кину свого часу на досконале вивчення, хоча б головних кодифікованих чи законодавчих актів, дасть змогу бути більш досвідченим при веденні свого бізнесу.

Тому, хотілося б звернути увагу, першою чергою, на певні правові характеристики ГК України, який є саме тим правовим документом, завдяки якому забезпечується зростання ділової активності суб'єктів господарювання, розвиток підприємництва і на цій основі підвищення ефективності суспільного виробництва, його соціальну спрямованість відповідно до вимог Конституції України, утвердити суспільний господарський порядок в економічній системі України, сприяти гармонізації її з іншими економічними системами.

Базові питання щодо економічних основ здійснення господарювання в Україні визначені в Законі Української РСР «Про економічну самостійність Української РСР» від 30.08.90 і Законі України «Про власність» від 07.02.91. Не менш важливим для системи господарського права був Закон України «Про підприємства в Україні» від 27.03.91.

Цей Закон регулював діяльність у країні основної групи суб'єктів господарювання – підприємств усіх видів. До цієї групи можна віднести Закони України «Про господарські товариства» від 19.09.91 та «Про промислово-фінансові групи в Україні» від 21.11.95.

Також, хотілося б зазначити, ще достатньо поважний блок законодавства пов'язаного з підприємницькою діяльністю, це: Закони України «Про зовнішньоекономічну діяльність» від 16.04.1991, «Про інвестиційну діяльність» від 18.09.1991, «Про цінні папери і фондову біржу» від 18.06.1991, «Про обмеження монополізму та недопущення недобросовісної конкуренції у підприємницькій діяльності» від 18.02.1992, «Про приватизацію державного майна» від 04.03.1992, «Про Антимонопольний Комітет України» від 29.11.1993, «Про транспорт» від 01.11.1994, «Про зв'язок» від 16.05.1995, «Про туризм» від 15.09.1995, «Про страхування» від 07.03.1996, «Про режим іноземного інвестування» від 19.03.1996, «Про Національну депозитарну систему та особливості електронного обігу цінних паперів в Україні» від 10.12.1997, «Про лізинг» від 16.12.1997, «Про державну підтримку малого підприємства» від 19.10.2000, «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг» від 12.07.2001, «Про інноваційну діяльність» від 04.07.2002.

Отже, аналіз сучасного законодавства дає змогу зробити висновок відносно багатой кількості і різноманіття законодавства, яке використовується у сучасності розуміння і використання правових норм по регулюванню національного законодавства, але ми не повинні забувати про адаптацію міжнародних стандартів підприємницької діяльності та прагнення України вступити до Європейського Союзу, що безперечно у майбутньому веде до певної адаптації національного права та права Європейського Союзу. Ця дія підкріплюється міжнародною угодою, яка була складена у 2017 році між Європейським Союзом і Украї-

ною, ця угода включає трансформацію і домовленість відносно 2025 року, де зазначено, що Україна має наблизити своє законодавство до законодавства ЄС та інплементувати в своє законодавство положення приблизно 350 декретів, регламентів та рішень, а також розробити порядок та процедуру їхнього втілення в життя.

Таким чином, вважаємо, що сучасне законодавство, і не тільки господарський, підприємницький сегмент у правовому сенсі змінить в будь-якому випадку деякі законодавчі погляди на формування саме підприємницької діяльності і спечені більше уваги саме розумінню зовнішньоекономічної діяльності, Україна як держава ЄС повинна зовсім по іншому сформулювати деякі законодавчі погляди на сучасні речі, і це стає подальшою парадигмою для нашого суспільства.

Нові тенденції та умови соціально-економічного і політичного розвитку суспільства зумовлюють потребу в розробці та впровадженні нових підходів щодо правового регулювання господарських відносин, безперервної модернізації господарського законодавства, яке має відповідати потребам сьогодення. І в цьому контексті головним завданням сьогодення є трансформація норм щодо відповідальності суб'єктів господарювання за вчинення проступків у сфері господарських правовідносин.

TYPES AND FORMS OF ENTREPRENEURSHIP

Kazyieva L.S., student

*Scientific supervisor: Kalgulova R.Zh., Ph.D., Professor
KazADI named after LB. Goncharov (Almaty)*

According to the Entrepreneurial Code of the Republic of Kazakhstan, business entities are citizens, oralmans and non-state commercial legal entities engaged in entrepreneurial activities (private business entities), state enterprises (state busi-